

กลิ่นไอ...ใกล้วันสงกรานต์..

นำเสนอเมื่อ : 14 มี.ค. 2552

..ใกล้วันขึ้นปีใหม่ของไทยเข้ามาทุกขณะ..หลายคนใจจดจ่อว่าสงกรานต์ปีนี้
จะไปเที่ยวที่ไหนดี...จะไปทำบุญที่ไหนดี..จะไปเยี่ยมญาติจังหวัดไหนดีนา..
ก่อนอื่นเราทุกคนทราบแล้วว่าความเป็นมาของวันสงกรานต์อย่างไร..
แต่เพื่อการ..ทบทวน..ระลึก..ย้ำเตือนอีกครั้งว่าตำนานที่มาอย่างไร..
ลองอ่านดูอีกครั่งนะคะ...เผื่อว่าจะได้นำไปเล่าให้นักเรียนฟังด้วยคะ..

สงกรานต์ ... วันสงกรานต์ ... ประเพณีสงกรานต์

ประเพณีสงกรานต์

ถือเป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทย ซึ่งยึดถือปฏิบัติสืบเนื่องกันมาแต่โบราณ และเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่งดงาม
ฝังลึกอยู่ในชีวิตของคนคำว่า “สงกรานต์” มาจากภาษาสันสกฤต แปลว่า **ผ่านหรือเคลื่อนย้าย หมายถึง**
การเคลื่อนไทยมาชานาน

การย้ายของพระอาทิตย์เข้าไปจักรราศีใดราศีหนึ่ง จะเป็นราศีใดก็ได้ แต่ความหมายที่คนไทยทั่วไปใช้
หมายเฉพาะวันและเวลาที่พระอาทิตย์เคลื่อนเข้าสูราศีเมษในเดือนเมษายนเท่านั้น

ตำนานเกี่ยวกับกำเนิดวันสงกรานต์

กล่าวไว้ว่า ก่อนพุทธกาลมีเศรษฐีครอบครัวหนึ่ง อายุเลยวัยกลางคนก็ยังไร้ทายาทสืบสกุล ซึ่งทำให้ท่านเศรษฐีทุกข์ใจเป็นอนมาก ข้างริ้วบานเศรษฐีมีครอบครัวหนึ่ง หัวหน้าครอบครัวเป็นนักเลงสุรา ถ้าวุ่นไหนรำสาธาสุดขีด ก็จะพูดเสียงดังแสดงวาจาเยาะเย้ยเศรษฐีสบประมาทในความมีทรัพย์มาก แต่ไร้ทายาทสืบสมบัติเสมอ วันหนึ่งเศรษฐีจึงถามว่ามีใครมีความซนเคื่องอะไรจึงแสดงอาการเยาะเย้ยและสบประมาท เฒานักดื่มจึงตอบ ถึงท่านมั่งมีสมบัติมากก็จริง แต่เป็นคนมีบาปกรรมท่านจึงไม่มีบุตร ตายไปแล้ว สมบัติก็ตกเป็นของผู้อื่นหมด สุราไม่ได้ถึงแม้จะยากจน แต่ก็ไม่มีบุตรคอยดูแลรักษายามเจ็บไข และรักษาทรัพย์สมบัติเมื่อเราสิ้นใจ

นับแต่บัดนั้นมา เศรษฐียิ่งมีความเสียใจ จึงพยายามไปบวงสรวงพระอาทิตย์และพระจันทร์ เพียรพยายามตั้งจิตอธิษฐานขอบุตร ทำเช่นนั้นเป็นเวลาติดต่อกันถึงสามปี ก็ไม่ได้บุตรดังที่ตนปรารถนา จนวันหนึ่งเป็นวันนักขัตฤกษ์สงกรานต์ ท่านเศรษฐีก็พวาทาสบริวารของตนมาที่โคนต้นไทรใหญ่ต้นหนึ่ง ที่อยู่บนฝั่งแม่น้ำที่อาศัยของนกทั้งหลาย ท่านเศรษฐีให้บริวารล้างขาวสรวด้วยน้ำสะอาดถึง 7 ครั้ง แล้วจึงหุงข้าวสารนั้น เมื่อสุกแล้วยกขึ้นบูชาพระไทร เทพเหล่านั้นเกิดความสงสาร จึงขึ้นไปเฝ้าพระอินทร์ ทูลขอบุตรแก่เศรษฐี พระอินทร์จึงบัญชาให้เทพบุตรองค์หนึ่งชื่อ **“ธรรมบาล”** ลงมาเกิดในครรภ์ของภรรยาเศรษฐี เมื่อครบกำหนดภรรยาเศรษฐีก็คลอดบุตรเป็นชาย เศรษฐีจึงตั้งชื่อว่า **ธรรมบาลกุมาร** เพื่อตอบสนองพระองค์เทพเทวา เศรษฐีจึงสร้างปราสาทสูง 7 ชั้น ถวายเทพตนไทร

เมื่อธรรมบาลกุมารเจริญวัยขึ้น เป็นเด็กที่มีปัญญาเฉียบแหลม รอบรู้ และวัยเพียง 7 ขวบก็เรียนจบไตรเพท ยังมีเทพองค์หนึ่งชื่อ **“ท้าวภิลพรหม”** ได้ยินกิตติศัพท์ทางสติปัญญาอันยอดเยี่ยมของเด็กน้อย จึงคิดทดลองภูมิปัญญา โดยการเอาชีวิตเป็นเดิมพัน จึงถามปัญหา 3 ข้อ ถ้ากุมารน้อยแก้ปัญหาทั้ง 3 ข้อได้ กบิลพรหมจะตัดศีรษะของตนบูชา ถาธรรมบาลแก้ไม่ได้ ก็จะต้องเสียหัวเพื่อยอมรับความพ่ายแพ้ ปัญหาหนึ่งมีว่า

1. ตอนเช้าราศีคนอยู่แห่งใด
2. ตอนเที่ยงราศีของคนอยู่แห่งใด
3. ตอนค่ำราศีของคนอยู่แห่งใด

เมื่อได้ฟังปัญหาแล้ว ธรรมบาลไม่อาจทราบคำตอบในทันทีได้ จึงผลัดวันตอบปัญหาไปอีก 7 วัน ครั้นเวลาล่วงจากนั้นไป 6 วัน ธรรมบาลกุมารก็ยังคิดหาคำตอบปัญหานั้นไม่ได้ จึงหลบออกจากปราสาทหนีเข้าป่า และไปนอนพักเอาแรงใต้ต้นตาล ขณะนั้นบนต้นตาลมีนกอินทรีคู่หนึ่งอาศัยอยู่ นางนกถามสามีว่า **“พรุ่งนี้เราจะไปหาอาหารที่ไหน”** นกสามีก็ตอบว่า **“พรุ่งนี้เราไม่ต้องบินไปไกล เพราะจะได้กินเนื้อธรรมบาลกุมาร ซึ่งจะถูกท้าวภิลพรหมตัดหัว เนื่องจากแก้ปัญหาไม่ได้”** นางนกถามว่า **“ปัญหานั้นว่าอย่างไร”** นกสามีตอบว่า ปัญหาที่มีอยู่ 3 ข้อ และหมายถึง

- ข้อหนึ่ง** ตอนเช้าราศีของมนุษย์อยู่ที่หน้า คนจึงต้องล้างหน้าทุกๆ เช้า
ข้อสอง ตอนเที่ยงราศีคนอยู่ที่อก มนุษย์จึงต้องเอาเครื่องหอมประพรมที่อก
ข้อสาม ตอนค่ำราศีคนอยู่ที่เท้า มนุษย์จึงต้องล้างเท้าก่อนเข้านอน

ธรรมบาลกุมาร ได้ยินการไขปัญหาของนกอินทรี และจำจนขึ้นใจ ทั้งนี้เพราะธรรมบาลรูภาษานก จึงกลับสู่ปราสาทอันเป็นที่อยู่แห่งตน รุ่งขึ้นเป็นวันครบกำหนดแก้ปัญหา ท้าวภิลพรหมมาฟังคำตอบ ธรรมบาลกุมารกล่าวแก้ปัญหาตามที่นกอินทรีคุยกันทุกประการ ท้าวภิลพรหมจึงเรียก ธิดาทั้ง 7 ของตนอันเป็นบริวาริกาถือหญิงรับไชของพระอินทร์มาพร้อมกัน แล้วบอกว่ ตนจะตัดศีรษะบูชาธรรมบาลกุมาร แต่ถาเอาศีรษะพองวางไว้บนแผ่นดินก็จะลุกไหม้ไปทั่วโลก ถาจะโยนขึ้นไปบนอากาศ อากาศจะแห้งแล้ง ฟ้าฝนจะหายไปสิ้น ถาทิ้งลงไปในมหาสมุทร น้ำในมหาสมุทรจะแห้งแล้งไปเช่นกัน จึงสั่งให้ นางทั้ง 7 คน เอาพานมารองรับศีรษะ แล้วจึงตัดศีรษะส่งให้นางทั้ง 7 คน นางทั้ง 7 จึงเอาพานรับศีรษะบิดาไว้ แล้วแห่ประทักษิณรอบเขาพระสุเมรุ 60 นาที แล้วอัญเชิญไปไว้ในมณฑปตำคันทน์บุรี เขาไกรลาส บูชาด้วยเครื่องทิพย์ พระเวสสุกรรมก็เนรมิตโรงประดับด้วยแก้ว 7 ประการ ชื่อภควดี ให้เป็นที่ประชุมเทวดา เทวดาทั้งปวงก็เอาถาดมุนวดลงมาลงในสระอโนดาต 7 ครั้ง แล้วก็แจกกันเสวยทุกๆ องค์ ครั้นครบ 365 วัน โลกสมมุติว่าเป็นหนึ่งปีเป็นสงกรานต์ ธิดา 7 องค์ ของเทวกบิลพรหมก็ผลัดเวรกันมาเชิญพระเศียรของพระบิดา ออกแห่ประทักษิณรอบเขาพระสุเมรุทุกปี แล้วจึงกลับไปเทวโลก

ขอขอบคุณ : บริษัทสยามแก๊สเลอร์ จำกัด และสำนักพิมพ์ผ่านฟ้าพาณิชย์ เอื้อเฟื้อภาพประกอบ
และขอบคุณ www.bloggang.com